

Statteheder, som boer paa Frederiksberg eller i en anden Commune, hvor der beskattes efter Formue og Veilighed, og hvor han altsaa ansættes til Skat efter et samlet Sjøn over hele hans Stilling, medens han har sit Næringsbrug i Kjøbenhavn, hvoraf han altsaa der skulde svare en vis Afgift. Man er enig om, at den Omstændighed, at han af en Deel af eller maaskee af sit hele Næringsbrug svarer en Afgift til Kjøbenhavn, skal komme ham tilgode paa det Sted, hvor han har sin faste Bopæl; men i hvilket Forhold og paa hvilken Maade dette skulde skee, gad jeg nok vidst. Dersom man vilde sige, at det absolute Beløb, en saadan Mand svarede i Kjøbenhavn, skulde fradrages i hans Ansættelse efter Formue og Veilighed i den Commune, hvor han boer, turde det vel hænde, at Fradraget blev større end det Beløb, hvortil hans Formue- og Veilighedsstat beløb sig. I hvilken Proportion man skulde ansætte Mandens Næringsdrift i Kjøbenhavn til hans Stilling som Heelhed, forstaaer jeg ikke, saalænge man ikke kan tvinge den anden Commune til at gjøre sig selv og Andre Rede for, hvor stor den anseer Mandens Indtægt for at være, men dette behøver i dette Tilfælde ingen Landcommune at gjøre. Dersom man, som antydet af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), vilde tage Sagen ganske simpelt og paany indføre en Næringsstat i Communerne, erkjender jeg, at største Delen af disse Vansteligheder falder bort, men med Hensyn til disse Forsøg paa at combinere en Næringsstat med en Personstat siger jeg, at jeg ikke indseer, hvorledes det lader sig gjøre. — Der er flere Detailpunkter, som ere bleve gjorte til Gjenstand for Udtalelser fra ærede Medlemmer, men som jeg ikke skal opholde Thinget med nærmere, at komme ind paa, saameget mindre som det forekommer mig, at naar man overlader til det langt overveiende Antal af Landets Communer selv at fastsætte Detailerne med Hensyn til deres Bestatningsregler, er det ikke mere end rimeligt, at man ogsaa over-

lader til Kjøbenhavns Commune paa lignende Maade at fastsætte saadanne Regler, naar de ikke komme i Strid med store og almindelige Principer. Jeg behøver neppe at erindre om, at det for samtlige Landcommuners Vedkommende er slaaet fast ved Loven af 6te Juli s. A., at Sognecommunen, om behøves med Appel til Amtscommunen, selv afgjør alle disse Spørgsmaal, og jeg haaber, at det ogsaa maa blive overladt en anden og talrig Klasse af Landets Communer, nemlig Kjøbstadcommunerne, gennem Vedtægter selv at fastsætte de nærmere Regler, — forsaavidt de ansee saadanne forngodne — for, hvorledes denne Bestatning efter Formue og Veilighed skal gjøres gjældende. — Endnu maa det være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) opmærksom paa, at man i flere senere Love, som betinge en Revision, udtrykkeligt har ubtalt, at forsaavidt denne til den givne Tid ikke fører til noget Resultat, skal den gjentages næste Aar; men en lignende Bestemmelse findes ikke i Loven af 19de Februar 1861, og denne forudsætter heller ikke, som jeg allerede tidligere har gjort opmærksom paa, en gennemgaaende Revision; den forudsætter kun en Revision paa enkelte Punkter, og mærkværdigt nok netop paa saadanne Punkter, som man i 1864, da man forelagde det første Forslag til en Revision af Loven, fandt, at der ikke var nogen som helst Anledning til at røre ved. Heller ikke i dette Tilfælde har man fundet Anledning til at røre ved dem, undtagen forsaavidt den ene Afdeling af Kjøbenhavns kommunale Bestyrelse, har foreslaaet en ringe Forandring paa et enkelt af disse Punkter.

Klein: Jeg ønsker kun at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix). Det synes, som om min ærede Ven har taget mig de Indtægter ilde op, som jeg gjorde med Hensyn til Kjøbenhavns Communalbestyrelses Tendent's til at indbringe saa Meget som muligt under sit eget Bestatningsområde. Denne Indtægt af mig